

Temat: WOLNOŚĆ CZY ODPOWIEDZIALNOŚĆ?

a) *Cel dydaktyczny:* Opisać, pokazać i wytłumaczyć czym jest wolność a czym odpowiedzialność.

b) *Cel wychowawczy:* Zachęcić do rozsądnego korzystanie z wolności w granicach odpowiedzialności.

Pomoce: Pismo Święte, przezroczysta szklanka, woda mineralna, zwykłe białe kartki rozmiaru A4, kilka długopisów, taśma klejąca.

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, zapalenia świecy i modlitwy do Ducha Świętego (znaną formułką lub własnymi słowami). Można zacząć słowami:

„Módlmy się słowami modlitwy Pańskiej. Ojciec Nasz...”, „Duchu Święty, spraw niech to, o czym będziemy rozmawiać, wpłynęło na nas i dało powód do upiększania naszych osobowości. Niech Twoje dary wpływają na nas i oświecają nasz umysł. Duchu Święty spraw, byśmy po tym spotkaniu stali się lepszymi ludźmi.”

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Animator wyjmuje przezroczystą szklankę, miskę i plastikową butelkę z wodą mineralną. Pokazuje butelkę z wodą i mówi:

Ta woda to wolność.

Pokazuje przezroczystą szklankę i mówi:

Ta szklanka jest odpowiedzialnością.

Kładzie miskę na równym podłożu a nad nią trzyma butelkę i wylewa z niej połowę zawartości wody. Następnie w jednej dłoni trzymając szklankę a w drugiej butelkę z wodą, napelnia szklankę tą wodą. Po wykonaniu tych czynności odkłada szklankę i butelkę.

- Która z tych dwóch sytuacji jest marnowaniem wody? (...wypowiedzi uczestników.)

- Które zachowanie ma większy sens? (...wypowiedzi uczestników)

- W jaki sposób młodzi w dzisiejszym świecie postrzegają wolność ? (...wypowiedzi uczestników.)

Podsumowanie + komentarz animatora: Najpierw wylewałem wodę czyli wolność, a ta woda po prostu się wylewała i przepadała, czyli marnowała się. Potem znowu wylewałem wolność, ale tym razem do szklanki, czyli do odpowiedzialności i dzięki temu woda nie marnowała się. Oznacza to, że kiedy jesteśmy odpowiedzialni to nasza wolność nie zostaje w żaden sposób zmarnowana. Została użyta szklanka, bo jak wiemy dzięki szklance jak i butelce, wiadrze czy do innego tego typu przedmiotom możemy nalać coś i czerpać to co tam daliśmy gdyż ona przechowuje w sobie właśnie to co w niej jest.

Każdy z nas pragnie być wolnym, lecz czasami mylimy ją ze swawolą która zniewala. W sumieniu pozostaje w nas poczucie, że z wolności należy odpowiednio korzystać... stąd postawmy sobie problemowe pytanie:

W jaki sposób pogodzić wolność z odpowiedzialnością?

Spróbujmy poszukać odpowiedzi...

II. Osądzić

Spróbujmy poszukać odpowiedzi m. in. w Bożym Słowie:

Animator wybiera osobę do przeczytania poniższego cytatu z Pisma Świętego.

„O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganu z dziękczynieniem! A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie” Flp 4, 6-7

- Do czego zachęca nas św. Paweł - autor tego tekstu? *(nie przejmować się, zaufać Panu, on się troszczy o nas)*

- Co to jest Boża Opatrzność? *(Bóg czuwa nad nami)*

- Czy masz jakieś doświadczenie Bożej Opatrzności w swoim życiu? *(chętni mogą podzielić się jakimś doświadczeniem działania Pana Boga w ich życiu)*

Posłuchajmy świadectwa osoby, która doświadczyła Bożej Opatrzności w swoim życiu:

ŚWIADECTWO ŁUKASZA

„Cześć !!! Jestem Łukasz. Mam lat.

Wiesz co, chciałbym opowiedzieć Ci o tym jak Bóg zmienił moje życie. W bardzo młodym wieku, w podstawówce, zacząłem pogrążyć się w alkoholu i narkotykach, z czasem całkowicie przejęły one kontrolę nad moim sposobem życia. Liczyła się dla mnie tylko muzyka, kumple i melanże. Trwało to jakieś 10 lat. Taka była moja droga do dorosłości. Nadszedł moment, by zacząć myśleć odpowiedzialnie. Tymczasem ja czułem jak coraz głębiej pogrążam się w bagnie i tracę kontrolę nad życiem. Moi rodzice zmarli przedwcześnie na raka, straciłem dom, rodzinę którą chciałem założyć i wpadłem w permanentny cug. Moment przełomowy nastąpił w 2011 roku, gdy zostałem bez niczego i myślałem aby skończyć ze sobą. Przyszło wtedy pragnienie aby pójść do kościoła, którego unikałem jak ognia. Pomyślałem wtedy „i tak już mi wszystko jedno”. Pierwszą swoją świadomą mszę świętą w kościele p.w. św Jana Chrzciciela w Szczecinie pamiętam jak wczoraj. Niedługo po tym przystąpiłem do spowiedzi i pamiętam jak zrzuciłem ogromny ciężar. Nie umiałem regulek, pierwsze moje słowa w konfesjonale brzmiały „proszę księdza, to co teraz będę mówił będzie bardzo ciężkie”. Tak zaczął się długotrwały proces mojego zbliżania do Boga. Modliłem się o ratunek.

Pan Bóg zaczął mnie uzdrawiać stopniowo, wyciągając ze mnie moje choroby jak szpilki. W marcu 2014 przestałem pić. 5 lat temu. Nie planowałem tego, Bóg mi to wyjął z życia, jak szpilkę. Następne poszły tabletki od których byłem uzależniony od czasów gimnazjalnych. 2 lata temu Bóg zabrał mi papierosy i marihuanę naraz. Paliłem szlugi nałogowo po półtorej, dwie paczki dziennie.

Stałem się czysty i wolny. Wytrzeźwiałem. Duch Święty udzielił mi daru wielkiej radości i szczęścia na każdy dzień. Budziłem się i wstawałem szczęśliwy – wolny. Postanowiłem rzucić się całkowicie w wir Bożej obecności, oddałem Mu życie i rzeczywistość. Gdy do mnie dotarło co Bóg uczynił, postanowiłem nie chować tego dla siebie, tylko ogłaszać światu Boga Żywego, i Matkę Jego Maryję. Pragnę wyjść na ulicę i głosić światu jak dobry jest Bóg.

Łaska i pokój z Tobą od Pana naszego Jezusa Chrystusa i Matki Jego, Maryi!

- O czym mówi nam Łukasz? Co zwróciło waszą uwagę w tym świadectwie? W jaki sposób doświadczył on Bożej Opatrzności? *(wypowiedzi uczestników)*

Rozważmy następane teksty Słowa Bożego:

„A wreszcie rzekł Bóg << Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pelzającymi po ziemi!>> Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.” Rdz 1,26-27

- Za co człowiek jest odpowiedzialny? *(za cały świat)*

„Pan Bóg wziął zatem człowieka i umieścił go w ogrodzie Eden, aby uprawiał go i doglądał. A przy tym Pan Bóg dał człowiekowi taki rozkaz: „Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz spożywać

według upodobania; ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz” *Rdz 2, 15-17*

- Jaka była granica ludzkiej wolności? (*nie spożywać owocu z drzewa poznania, być posłusznym Bogu*)

- Dlaczego Pan Bóg postawił granice ludzkiej wolności? Co skutkowało przekroczeniem wolności? (*człowiek niechybnie umrze*)

- jak reagujecie, kiedy stawiane są granice waszej woli/wolności? Czy łatwo przyjąć, że to może być wyraz miłości? (*ograniczenia naszej woli strzegą nas przed jakimś złem, nie zawsze łatwo to poznać, ale warto zaufać – tak jak pierwsi ludzie powinni zaufać Bogu, tak jak kierowcy powinni zaufać znakom drogowym, ipt*)

Podsumowanie animatora: Człowiek ma prawo do wolności daną od Pana Boga. Może dokonywać wolnych wyborów, decydować o sobie i swoich decyzjach. Może iść za Chrystusem, przestrzegać przykazań i nauk jakie głosił Jezus, ale może również iść inną drogą tą którą ukazuje nam dzisiejszy świat, gdzie często rządzi żądza, nienawiść, które często prowadzą do zła. Lepsze jest zatem korzystanie z wolności ale w granicach odpowiedzialności.

III. Działać

Gra – licytacja przykładów:

Zapraszam was teraz do pewnego zadania. Podzielmy się na trzy mniejsze grupy. W tych grupach porozmawiajcie i spróbujcie znaleźć przykłady w których możecie być wolni, ale ta wasza wolność jest dla waszego dobra ograniczona jakąś odpowiedzialnością. Np. Mogę jeździć na motorze, czuję się na nim wolny, ale ta moja wolność ograniczona jest – dla mojego dobra – znakami drogowymi. Spróbujcie takich sytuacji znaleźć jak najwięcej. Po ustalonym czasie zrobimy grę w formie licytacji: po kolei każda z grup będzie miała za zadanie podać jeden przykład. Jeśli na daną grupę padnie kolejka wymienienia a nie będą mieli przykładu, wtedy odpadają – wygrywa drużyna która jako ostatnia pozostanie bez skucia.

Animatora daje kilka minut na przygotowanie i rozpoczyna grę...

3. Hasło spotkania

Panie Boże, kieruj moją wolnością i pomagaj mi w byciu odpowiedzialnym.

4. Piosenka spotkania

„Ty tylko mnie poprowadź...”

5. Zadanie apostolskie

Przez tydzień być odpowiedzialnym za coś co się wcześniej wybrało.

6. Modlitwa na zakończenie

Pomódlmy się do Naszego Ojca, który jest w niebie i któremu ufamy z całego serca „Ufam Tobie boś Ty Wierny...”

